

עָלֶיהָ דִּהְיָהּ גּוֹפָא, וְרוּחֶיהָ אֲזָלָא וְשָׂאט, וּמִתְאַבְּלָא
עַל גּוֹפָא. בִּיּוֹן דְּבַר נָשׁ אֶתְטַמַּר בְּבִי קַבְרִי, דְּוּמָ"ה
קָדִים (ס"א קָאִים) וְנָפִיק, תְּחִזֹּת יְדֵיהָ תִּלְתָּא בִּי דִינָא דִּי
מִמָּנָן עַל דִּינָא דְקַבְרָא, וְתִלְת שְׂרָבִיטֵי דְאֶשָּׂא
בִּידֵיהּ, וְדִינִין רוּחָא וְגוֹפָא פְּחָדָא. וְוִי עַל הָהוּא
דִּינָא, וְוִי עַל עוֹבְדוּי.

בְּשַׁעֲתָא דִּיאִהוּ תָפִים בְּקוּלְרָא דְמִלְכָּא, וְאַתְדָּן
דִּינִיָּה, וְאַשְׁתְּלִים, דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח עָלֶיהָ
סִיגוּרִיא. וְסִנְטִירָא דְמִלְכָּא נְחִית, וְקָאִים קָמִיָּה,
לְרַגְלוּי, וְחַד סִיפָא שֶׁנָּא בִּידֵיהָ.

זְקִיף בַּר נָשׁ עֵינָיו, וְחָמֵי כְתָלֵי בֵיתָא דְמִתְלַהֲטָן
בְּאֶשָּׂא (דִּינָא) מִנִּיָּה אֲדַהְכֵי חָמֵי לִיָּה קָמִיָּה
כּוּלִיָּה מְלִי עֵינִין, לְבוּשִׂיהָ אֶשָּׂא דְלַהֲיֵט קָמִיָּה דְּבַר
נָשׁ. הָכֵי הוּא וְדָאֵי, דְּהָא כְּמָה בְּנֵי נְשָׂא חָמוּ מִלְּאָכָא
בְּשׁוּקָא, וְקִימֵי קָמִיָּה, וְשָׂאֵר בְּנֵי נְשָׂא לֹא חָמָאן לִיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּשַׁעֲתָא שֶׁהוּא תְּפֻס בְּקוּלְרַת הַמֶּלֶךְ וְנִדוֹן דִּינָו
וְנִשְׁלָם, שֶׁלֹּא נִמְצָא עָלָיו סִנְגוּר, וְשׁוּמַר
הַמֶּלֶךְ נֹחֵת, וְעוֹמֵד לְפָנָיו לְרַגְלוּי, וְחָרַב
שְׁנוּנָה אַחַת בְּיָדוֹ.

מֵרִים הָאִישׁ אֶת עֵינָיו, וְרוּאָה כְּתָלֵי הַבַּיִת
לוֹחֲטִים בְּאֵשׁ (דִּינָא) מִמָּנָן. וּבִין כֶּךָ רוּאָה אוֹתוֹ
לְפָנָיו כְּלוֹ מִלָּא עֵינָם, לְבוּשׁוֹ אִשׁ לוֹחֵט לְפָנָיו

לְקַבְרֵי, וְעוֹמְדִים עַל אוֹתוֹ גּוֹף, וְרוּחוֹ הוֹלְכֵת
וְשֹׁמֵה וּמִתְאַבְּלֵת עַל הַגּוֹף. בִּיּוֹן שֶׁהָאָדָם
נִטְמָן בַּבַּיִת הַקְּבֻרוֹת, דְּוּמָ"ה מְקַדִּים וְיוֹצֵא
תַּחַת יָדָיו שְׁלֹשָׁה בְּתֵי דִינִים שְׁמִמָּנִים עַל דִּין
הַקְּבֻרָה, וְשְׁלֹשָׁה שְׂרָבִיטֵי אִשׁ בִּידֵיהֶם, וְדִנִּים
רוּחַ וְנֶפֶשׁ בְּאֶחָד. אוּי עַל אוֹתוֹ הַדִּין! אוּי עַל
מַעֲשָׂיו!

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (תהלים קד) עוֹשֶׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת
 וְגו'. הֵיךְ יָכִיל לְאֶתְחַזֵּא בְּאַרְעָא. אֶלָּא מִלָּה
 דָּא, הָא אוּקְמוּהָ, דְכִיּוֹן דְנִחִית מִלְאָכָא לְאַרְעָא,
 אֶתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא, וְאֶתְחַזֵּי לְמָאן דְאֶתְחַזֵּי, בְּהַהוּא
 לְבוּשָׂא דְאֶתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ. וְאִי לָאו, לָא יָכִיל לְמַסְכַּל
 לִיה עֲלִמָא וְלְאֶתְחַזֵּא. כָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן הָא דְכָל
 בְּנֵי עֲלִמָא צְרִיכִין לִיה.

תַּלְתַּת טַפִּין בְּחֶרְבִיָּה וְכו', וְהָא אוּקְמוּהָ תְּבַרְיָא. פִּיּוֹן
 דְחָמֵי לִיה, אֲזִדְעִיעָא כָּל גּוּפִיָּה וְרוּחִיָּה, וְלִבִּיָּה
 לָא שְׂכִיד, בְּגִין דְאִיהוּ מִלְפָּא דְכָל גּוּפָא. וְרוּחָא
 דִּילִיָּה אֲזִלָּא בְּכָל שְׂיִיפֵי גּוּפָא, וְאֶשְׁתְּאִיל מְנִיחָהוּ,
 כְּבֵר נָשׁ דְאֶשְׁתְּאִיל מִחֶבְרִיָּה, לְמַתְדָּ לְאַתֵּר אַחֲרָא.
 כְּדִין הוּא אוֹמֵר וְוֵי עַל מַה דְעֵבֵד, וְלָא מְהַנְיָא לִיה,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בו. כל שֶׁפָּן וְכָל שְׂפָן זֶה שְׂפָל בְּנֵי הָעוֹלָם
 צְרִיכִים אוֹתוֹ.

שְׁלֹשׁ טַפּוֹת בְּחֶרְבּוֹ, וְהָרִי בְּאַרוּחֵהוּ
 הַחֲבֵרִים. פִּיּוֹן שְׂרוּאָהוּ, מְזַדְעָע כָּל גּוּפּוֹ
 וְרוּחוֹ, וְלִבּוֹ לֹא שׁוֹכֵךְ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא תַמְלִךְ
 שֶׁל כָּל הַגּוּף. וְרוּחוֹ הוֹלֶכֶת בְּכָל אֵיבְרֵי
 הַגּוּף, וְנִפְרֶדֶת מֵהֶם, כְּמוֹ כֵּן אָדָם שֶׁנִּפְרֵד
 מִחֶבְרֵי לְלֶכֶת לְמָקוֹם אַחֵר. אִזּוּ הוּא אוֹמֵר
 אוֹי עַל מַה שֶׁעָשָׂה – וְלֹא עוֹזֵר לוֹ, אֶלָּא

הָאָדָם. כִּךָּ הוּא וְדָאִי, שֶׁהָרִי כְּמַה בְּנֵי אָדָם
 רָאוּ מִלְאָךְ בְּשׁוֹק וְעַמְדוֹ לְפָנָיו, וְשָׂאֵר בְּנֵי
 אָדָם לֹא רָאוּ אוֹתוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב (תהלים קד) עוֹשֶׂה
 מִלְאָכָיו רוּחוֹת וְגו', אֵיךְ יָכוֹל לְהִרְאוֹת
 בְּאַרְצֵי? אֶלָּא דְבַר זֶה כִּךָּ בְּאַרוּחֵי שְׂפִיּוֹן
 שִׁינֵרד מִלְאָךְ לְאַרְצֵי, מִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף, וְנִרְאָה
 לְמִי שֶׁנִּרְאָה בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ שֶׁהוּא לְבוּשׁ בוֹ.
 וְאִם לֹא, לֹא יָכוֹל הָעוֹלָם לְסַבְּלוֹ וְלְהִרְאוֹת

אֶלֶּא אִי אֶקְדִּים אֶסְוֹתָא דְתִשְׁבּוּבָה, עַד לָא לֹא מָטָא
תְּהִיא שְׁעָתָא.

דְּחִיל תְּהוּא בַר נָשׁ, וּבְעֵי לְאַתְּמָרָא וְלֹא יָכִיל.
בֵּינּוּן דְּחָמֵי דְלֹא יָכִיל, הוּא פִתַּח עֵינָיו, וְאִית
לִיה לְאַסְתְּפְלָא בֵּיה, וְאַסְתְּפַל בֵּיה בְּעֵינֵין פְּקוּחִין.
וּכְדִין הוּא מְסִיר גְרָמִיָּה וְנַפְשִׁיה. וְהָהוּא שְׁעָתָא, הוּא
עֵידֵן דְּדִינָא רַבָּא, דְּבַר נָשׁ אֶתְדֵן בֵּיה בְּהֵא עֲלָמָא.
וּכְדִין רוּחָא אֶזְלָא בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוּפָא, וְאַשְׁתְּאִיל
מִינֵיהּ, וְשָׂאט בְּכָל שְׁיִיפִין, וְאַזְדַּעְזַעָא לְכָל סְטָרִין
וְכָל שְׁיִיפֵי גּוּפָא כְּלָהוּ מִזְדַּעְזַעוּן.

כִּד מָטָא רוּחָא לְכָל שְׁיִיפָא וְשְׁיִיפָא, וְאַשְׁתְּאִיל
מִנֵּיהּ. נָפַל זֵיעָא עַל הָהוּא שְׁיִיפָא, וְרוּחָא
אַסְתְּלִיק מִנֵּיהּ. וּמִיַּד מִית הָהוּא שְׁיִיפָא. וְכֵן בְּכְלָהוּ.
בֵּינּוּן דְּמָטֵי רוּחָא לְמִיפְק, דְּהָא אֶשְׁתְּאִיל מְכָל גּוּפָא,
פְּדִין שְׁכִינְתָא קִימָא עֲלִיהּ. וּמִיַּד פְּרָחָא מִן

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַאִיבְרִים שֶׁל הַגּוּף וְנִפְרְדַת מֵהֶם, וּמְשׁוֹטְטַת
בְּכָל הַאִיבְרִים וּמִזְדַּעְזַעַת לְכָל הַצְּדִידִים, וְכָל
אִיבְרֵי הַגּוּף כָּלָם מִזְדַּעְזַעִים.

בְּשִׁמְגִיעָה הָרוּחַ לְכָל אִיבְרַ וְאִיבְרַ
וְנִפְרְדַת מִמֶּנּוּ, נּוֹפֶלֶת זֵיעָה עַל אוֹתוֹ אִיבְרַ,
וְהָרוּחַ מְסַתְּלֶקֶת מִמֶּנּוּ, וּמִיַּד מֵת אוֹתוֹ
אִיבְרַ, וְכֵן בְּכָלָם.

בֵּינּוּן שְׁמִינִיעָה הָרוּחַ לְצֵאתָ, שְׁהֲרֵי נִפְרְדָה

אִם הַקְּדִים רְפוּאָת הַתִּשְׁבּוּבָה עַד שְׁלֹא
הִנִּיעָה אוֹתָהּ שְׁעָה.

פּוֹחֵד אוֹתוֹ הָאִישׁ וְרוּצָה לְהַסְתֵּר וְלֹא
יָכֹל. בֵּינּוּן שְׁרוּאָה שְׁאִינוּ יָכֹל, הוּא פּוֹתַח
עֵינָיו, וְיֵשׁ לוֹ לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, וּמִסְתַּכֵּל בּוֹ
בְּעֵינָיִם פְּקוּחוֹת. וְאִזּוּ הוּא מוֹסֵר עַצְמוֹ וְנַפְשׁוֹ.
וְאוֹתָהּ שְׁעָה הוּא זְמַן דִּין הַגְּדוּל שֶׁהָאָדָם גְּדוֹן
בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִזּוּ הָרוּחַ הוֹלֶכֶת בְּכָל

גּוּפָא. וּפָאָה חוֹלְקִיָּה דְמֵאן דְאֵתְדַבֵּק בָּהּ, וְוִי לְאִינוּן
תִּיבִיבָא דְרַחֲוִיקוּן מְנָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין בָּהּ.

וּבְמָה בִּי דִינָא אַעְבַּר בְּר נֶשׁ כִּד נָפַק מִהֵאִי עֲלָמָא.
חַד תְּהוּא דִינָא עֲלָאָה דְקֶאֱמַרְן, כִּד נָפִיק
רוּחָא מִן גּוּפָא. וְחַד דִינָא, כִּד עוּבְדוּי וּמְלוּי אֲזֵלִין
קַמִּיה, וּכְרוּזִי מִכְרוּזִי עֲלוּי. וְחַד דִינָא, כִּד עֵייל
לְקַבְרָא (דף קכ"ז ע"א) וְחַד דִינָא דְקַבְרָא. וְחַד דִינָא
דְתוֹלְעָתָא. וְחַד דִינָא דְגִיְהֵנָם. וְחַד דִינָא דְרוּחָא
דְאֲזֵלָא וְשָׂאט בְּעֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁבַּח אֶתְר, עַד
דִּישְׁתְּלִימוּ עוּבְדוּי. וְדָאִי שְׁבַעָה עַדְנִין יַחְלִפוּן עֲלוּי.
בְּגִין כִּד בְּעִי בְר נֶשׁ, כִּד אִיהוּ אֲשַׁתְּכַח בְּהֵאִי עֲלָמָא,
לְדַחֲלָא מִן מְאָרִיָּה, וְלֹאֲסַתְפְּלָא בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא
בְּעוּבְדוּי, וְיִיתוּב מְנִיָּיהוּ קַמִּי מְרִיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּרְשִׁי

מִכְרוּזִים עֲלוּי. וְאַחַד דִּין בְּשִׁנְכְּנָם לְקַבְרָא.
וְאַחַד דִּין הַקַּבְרָא. וְאַחַד דִּין תְּתוּלַעַת. וְאַחַד
דִּין הַגִּיְהֵנָם. וְאַחַד דִּין הַרוּחַ שְׁהוֹלְכַת
וּמְשׁוּמְמַת בְּעוֹלָם וְלֹא מוּצֵאת מִקּוּם עַד
שִׁישְׁתְּלִמוּ מַעֲשִׂיו. וְדָאִי שְׁבַעָה עַדְנִים יַחְלִפוּ
עֲלוּי. בְּגִלְלָה זֶה צְרִיךְ הָאָדָם בְּשִׁהוּא נִמְצָא
בְּעוֹלָם הַזֶּה לִירָא מְרַבּוֹנוּ וְלִהְסַתְפְּלָא בְּכָל יוּם
וְיוּם בְּמַעֲשָׂיו, וְיִשׁוּב מֵהֵם לִפְנֵי רַבּוֹנוּ.

מִכָּל הַגּוּף, אִזּוּ הַשְּׂכִינָה עוֹמֶדֶת עֲלוּי, וּמִד
פּוֹרַחַת מִהַגּוּף. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שְׁנִדְבֵק
בָּהּ! אוֹי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שְׂרַחֲוִיקִים מִמְּנָה וְלֹא
מִתְדַבְּקִים בָּהּ!

וּבְמָה בְּתֵי דִינִים עוֹבֵר הָאִישׁ בְּשִׁיוּצָא
מִהַעוֹלָם הַזֶּה? אַחַד – אוֹתוֹ דִּין עֲלוּי
שְׁאִמְרָנוּ בְּשִׁיוּצָאת הַרוּחַ מִהַגּוּף. וְאַחַד דִּין,
בְּשִׁמְעֵשׂוּ וּדְבָרֵי הוֹלְכִים לְפָנָיו וְהַכְרוּזִים

כִּד אֶסְתַּבֵּל דְּוֹד מְלָכָא בְּאֵינוּן דִּינִינוּן דְּבֵר נֶשׁ, כִּד
 אֶסְתַּלַּק מֵהָא עֲלָמָא, אַקְדִּים וְאָמַר, (תהלים קג)
 בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְיָ, עַד דְּלֹא תִפּוּק מִעֲלָמָא, הֲשַׁתָּא
 דְּאַנְתָּ אֲשַׁתְּכַחַת עִם גּוֹפָא. וְכָל קְרַבֵּי אֶת שֵׁם קְדָשׁוֹ,
 אֲתוּן שְׂיִיפֵי דְמִשְׁתַּתְּפִי בְרוּחָא, הֲשַׁתָּא דְאֲשַׁתְּכַחַת
 עִמְכוּן, אַקְדִּימוּ לְבָרְכָא שְׂמָא קְדִישָׁא, עַד לֹא יִמְטִי
 זְמַנָּא, דְלֹא תִיכְלוּן לְבָרְכָא לֵיהּ, וְלֹא זְדָאָה עָלְיִכוּן.

תָּא חָזִי אִישׁ כִּי יַפְלִיא לְגִדּוֹר גְּדָר, נְזִיר דְאַקְדִּים
 בְּהָא עֲלָמָא, לְאֶתְקַדְשָׁא בְקְדוּשָׁה דְמֵאֲרִיָּה
 (במדבר ו) מִיָּיִן וְשִׁכְר וְזִיר חוֹמֵץ יַיִן וְגו'. הָכָא אִית
 לְאֶסְתַּבֵּלָא, בִּיּוֹן דְאַסִּיר לֵיהּ חֲמָרָא, עֲנָבִים לְמָה.
 דְהָא בְּכַהֲנֵי כְתִיב יַיִן וְשִׁכְר אֵל תִּשְׁתֵּי וְגו', יְכוּל
 עֲנָבִים נְמִי לֹא, בְּעֲנָבִים שְׂרִי. הָכָא לְנְזִיר, מָאִי טַעְמָא
 אָסֵר לֵיהּ עֲנָבִים.

לשון הקודש

כְּשֶׁחֲסַתְּכַל דְּוֹד הַמְּלֶכֶד בְּאוֹתָם דִּינֵי הָאָדָם
 כְּשֶׁמִּסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הַקְדִּים וְאָמַר,
 (תהלים קג) בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת ה', עַד שְׁלֹא תִצֵּא
 מִהָעוֹלָם, כְּעַת שְׂאֵת נִמְצָאת עִם הַגּוֹף. וְכָל
 קְרַבֵּי אֶת שֵׁם קְדָשׁוֹ, אַתֶּם הָאִיבְרִים
 שְׁמִשְׁתַּתְּפִים בְּרוּחַ, כְּעַת שְׁהִיא נִמְצָאת
 אַתְכֶם, הַקְדִּימוּ לְבָרֵךְ אֶת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
 עַד שְׁלֹא יִגִיעַ זְמַן שְׁלֹא תוּכְלוּ לְבָרְכוֹ

וְלַהוֹדוֹת עֲלֵיכֶם.
 בַּא רְאָה, אִישׁ כִּי יַפְלֵא לְגִדְר גְּדָר. נְזִיר
 שֶׁהַקְדִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקְדוּשַׁת
 רַבּוֹנוֹ, מִיָּיִן וְשִׁכְר וְזִיר חוֹמֵץ יַיִן וְגו'. כָּאֵן יֵשׁ
 לְהַסְתַּבֵּל, בִּיּוֹן שְׂאֵסוֹר לוֹ יַיִן – עֲנָבִים לְמָה?
 שְׁהֵרִי בְּכַהֲנִים כְּתוּב (ויקרא ו) יַיִן וְשִׁכְר אֵל
 תִּשְׁתֵּי וְגו'. יְכוּל גַּם עֲנָבִים? לֹא. בְּעֲנָבִים
 מִתֵּר. כָּאֵן לְנְזִיר, מָה הַטַּעַם אָסוֹר לוֹ עֲנָבִים?

אֵלֶּא, עוֹבְדֵי דָא, וּמְלָה דָא, רְזָא עֲלָאָה הוּא,
 לְאַתְפְּרֵשָׁא מִן דִּינָא בְּכֻלָּא. וְהָא יְדִיעָא
 הֵתוּא אֵילְנָא דְחָב בִּיה אָדָם קְדַמְאָה, עֲנַבִּים תְּוּוּ.
 וְדָא הוּא רְזָא דְמְלָה, דְהָא יִין וְשִׁכְרָ וְעֲנַבִּים, בְּסִטְרָא
 חַד אֲתֵאֲחֵדוּ. יִין לְעֵילָא וְאוֹקְמוּתָ. שִׁכְרָ לְשִׁמְאֵלָא,
 דְהָא שִׁכְרָ מִיִּין נְפִקָא. עֲנַבִּים דְכַנִּישׁ פְּלָהוּ לְנַבִּייהוּ,
 וְדָא הוּא אֵילְנָא דְחָב בִּיה אָדָם קְדַמְאָה. בְּגִין כְּדָ
 כְּלָא בְּחַד סִטְרָא אֲתֵאֲחֵד. וְאִי תִימָא דְהָאִי נְזִיר
 שְׂבִיק מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה. (ס"א כְּלוּם) לָא הָכִי, אֵלֶּא לָא
 אֲתֵחֲזִי בִיה עוֹבְדֵי מִסְטֵר שְׁמַאֲלָא כְּלוּם.

תָּא תְּוִי, דְהָכִי אוֹלִיפְנָא מִסְפָּרָא דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא,
 וְהָכִי הוּא. בְּתִיב גִּדְל פְּרַע שְׁעַר רֵאשׁוּ, בְּעִי
 דִּיתְרַבִּי שְׁעַר רִישִׁיה וְדִיקְנִיה, וְיִתְפְּרֵשׁ מִיִּין וְשִׁכְרָ
 וְעֲנַבִּים, בְּגִין דְכְּלָהוּ סִטְרָ שְׁמַאֲלָא, וְלָא תְלִיִין
 שְׁעָרָא. יִין אִימָא עֲלָאָה. שִׁכְרָ סִטְרָא דְאֲחִידוּ בִיה

לשון הקודש

בגלל זה הפל נאָחוּ בצד אָחַד. ואם תאמר
 שְׁנִזִּיר זה עוב אמונה עליונה - (כלום) לא כָּד,
 אֵלֶּא לא נראה בו מעשה מצד שמאל כלום.
בא ראה, שְׁהָרִי לְמַדְנֵוּ מִסְפָּרוֹ שֶׁל רַב
 הַמְנוּנָא סְבָא, וְכָד הוּא: כְּתוּב גִּדְל פְּרַע שְׁעַר
 רֵאשׁוּ, צְרִיךְ שִׁיתְרַבֵּה שְׁעַר רֵאשׁוּ וּזְקֵנוּ,
 וּפְרֵשׁ מִיִּין וְשִׁכְרָ וְעֲנַבִּים, מִשּׁוּם שְׁכֻלָם צַד

אֵלֶּא מעשה זה ודבר זה סוד עליון הוא
 להפך מהדין בכל. והרי ידוע אותו עין
 שְׁחָטָא בו אדם הראשון, עֲנַבִּים היו. וזהו סוד
 הדבר, שְׁהָרִי יִין וְשִׁכְרָ וְעֲנַבִּים בצד אָחַד
 נֶאֱחָזוּ. יִין לְמַעְלָה, וּפְרֵשׁוּתָ. שִׁכְרָ לְשִׁמְאֵל,
 שְׁהָרִי שִׁכְרָ יוצא מִיִּין. עֲנַבִּים, שְׁכּוּנִים כָּלָם
 אֲלֵיהֶם, וְהוּוּ עֵין שְׁחָטָא בו אדם הראשון.

לְיוֹאֵי וְנִפְקֵי מִיַּיִן עֲלָאָה וְלֹא תְּלֵי שִׁיעָרָא. וּבְגִין כֶּךָ
כִּד סְלִיקוּ לְיוֹאֵי לְהַהוּא אַתָּר, בְּעֵינֵי לְאֶעְבְּרָא כָּל
שִׁיעָרָא דְלַהוֹן, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (במדבר ח) וְהֶעֱבִירוּ תֵּעַר
עַל כָּל בְּשָׂרָם.

עֲנָבִים אֵימָא תַתָּאָה, דְכַנִּישׁ יַיִן וְשִׁכַר לְגִנוּהַ, וְעַל
דָּא אַתְפָּרֵשׁ מִכָּל סֵטֶר שְׂמָאֵלָא, דְלֹא
לְאַחְזָאָה עוֹבְדָא דִילַהוֹן לְגַבִּיחַ. עֲנָבִים דָּא לֹא תְּלֵי
שִׁיעָרָא וְדִיקְנָא. דְהָא נִוְקָבָא בְּעֵינָא לְסַפְרָא שִׁיעָרָא,
כִּד אֵתְיָא לְאַזְדִּוּנָא בְּדַכּוּרָא, וְהָא דִיקְנָא לֹא אֲשַׁתְּכַח
בַּהּ. בְּגִין כֶּךָ הוּא תְּלֵי שִׁיעָרָא דְרִישָׁא וְדִיקְנָא, וְרוּא
דְמַלְחָה (שופטים יג) נְזִיר אֱלֹהִים אֶקְרִי, וְלֹא נְזִיר יֵי, פְּרִישׁ
מְדִינָא כְּלָא.

תָּא חַזִּי, עַל דָּא כְּתִיב, וּכְפָר עָלְיוּ מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל
הַנֶּפֶשׁ וְגו'. עַל נַפְשׁוֹ לֹא כְּתִיב, אֲלֵא עַל הַנֶּפֶשׁ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה שְׁלָחַם אֱלִיּוֹ. עֲנָבִים זֶה לֹא
תּוֹלָה שִׁיעָר וְזִקְוֹן, שְׁהַרִי הַנִּקְבָּה צְרִיכָה לְסַפֵּר
שִׁיעָרָה כְּשִׁבְעָה לְהוֹדוּג בְּזִכְרָא, וְהַרִי זִקְוֹן לֹא
נִמְצָא בַּהּ. בְּגַלְלָל זֶה הוּא תּוֹלָה שִׁיעָר הָרֵאשׁ
וְהַזִּקְוֹן, וְסוּד הַדְּבָר - נְזִיר אֱלֹהִים (שופטים יג)
נִקְרָא, וְלֹא נְזִיר ה', פְּרוּשׁ מִהַדִּין כְּלוּ.

בַּא רְאָה, עַל זֶה כְּתוּב, וּכְפָר עָלְיוּ מֵאֲשֶׁר
חָטָא עַל הַנֶּפֶשׁ וְגו'. עַל נַפְשׁוֹ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא

שְׂמָאֵל, וְהַשְּׁעָרוֹת לֹא תְלוּיוֹת. יַיִן - הָאֵם
הַעֲלִיזוּנָה (בַּעֲדָה). שִׁכַר - צַד שְׂאֵחַחוּזִים בּוֹ לְוִיִּם,
וְיוֹצֵא מִיַּיִן עָלְיוֹן, וְלֹא תְלוּי הַשְּׁעָר. וּמִשׁוּם כֶּךָ
עוֹלִים הַלְוִיִּם לְאוֹתוֹ מְקוּם, צְרִיךְ לְהֶעֱבִיר כָּל
שִׁיעָרָם, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (במדבר ח) וְהֶעֱבִירוּ תֵּעַר עַל
כָּל בְּשָׂרָם.

עֲנָבִים - הָאֵם הַתְּחַתּוּנָה, שְׂכּוֹנֶסֶת יַיִן וְשִׁכַר
לְתוֹכָהּ, וְעַל כֶּךָ נִפְרָד מִכָּל צַד שְׂמָאֵל, שְׂלֵא

סָתָם. וּמַאי אִיהוּ. דָּא עֲנָבִים, דְּאִקְרִי נֶפֶשׁ. וְעַל דָּא
כְּתִיב חֲטָא, בְּגִין דְּסָטָר דִּילִיהּ יִין וְשֹׁכֵר הוּא, וְגַרְע
מִנִּיהּ אֲתָר דִּינָא. חֲטָא, חֲטָא, מָאִי חֲטָא. אֲלֵא גַרְע דִּינָא
שֶׁל הַנֶּפֶשׁ.

אִי הָכִי, אֲמַאי וּכְפָר עָלָיו. בְּגִין דְּהַשְׁתָּא קָא אֲתִיָּא
לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדְרִיָּהוּ, וְלֹא מְקַבְּלָן לִיהּ הֲנִי אֲתִירִי,
עַד דִּימַלְדֵּךְ בְּכַהֲנָא, וּיְכַפֵּר עָלֶיךָ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׂדֵי לֹון
לְבַר בְּקַדְמִיתָא, פִּינֹן דְּהַשְׁתָּא אֲתִי לְגַבְרִיָּהוּ, בְּעִי
לְאַתְחַבְּרָא תְּקוּנָא דְּכַפָּרָה, וּיְקַבְּלוּן לִיהּ, וְדָא הוּא
רְזָא דְּמַלְאָה. (וְדָאִי בְּכַלָּא).

וְאִי תִימָא, שְׂמִשׁוֹן נְזִיר אֱלֹהִים הָוָה, אֲמַאי
אֲתַעְנֶשׁ. אֲלֵא שְׁפִיר הוּא מַלְאָה, וְדָבַעַל בַּת
אֵל נֶכֶר. וְהָוָה לִיהּ לְאַתְחַבְּרָא בְּדִידִיהּ, בְּמָה
דְּאֲתַחְזִי לִיהּ. וְהוּא דְּהָוָה קַדִּישׁ, אַעֲרַב תְּהִיא קַדְשָׁה
בְּבַת אֵל נֶכֶר, וְשָׁבִיק אֲתִרִיהּ, דְּאֲתַחְזִי לְהִתְהַיָּא
קַדְשָׁה, וּבְגִין כִּדְ אֲתַעְנֶשׁ.

לשון הקודש

שהוא זרק אותם החוצה בהתחלה, כיון
שבעת בא אליהם, צריך להתחבר תקון של
כפירה וקבלוהו, וזהו סוד הדבר. (וְדָאִי בְּכַלָּא).
וְאִם תֹּאמַר, שְׂמִשׁוֹן נְזִיר אֱלֹהִים הָוָה, לָמָּה
נִעְנָשׁ? אֲלֵא נֶאֱמַר הוּא הַדְּבָר, שְׁבַעַל בַּת אֵל
נֶכֶר, וְהָיָה לוֹ לְהַתְחַבֵּר בְּשָׁלוֹ, בְּמָה שְׂרָאוּי
לוֹ. וְהוּא, שְׁהִיָּה קְדוּשָׁה, עַרְב אֹתָהּ קַדְשָׁה

על הנפש סתם. ומהו? זה ענבים, שנקרא
נפש. ולכן כתוב חטא, משום שצד שלו יין
ושכר הוא, וגרע ממנו מקום דין. חטא, מה
זה חטא? אלא גרע דין הנפש.

אם כן, למה וכפר עליו? משום שעבשו בא
להתחבר אתם, ולא מקבלים אותו מקומות
אלה, עד שימלך בפהו וכפר עליו. משום

וְאֵיךְ מָאן דְּאָמַר, דְּלִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּהֵוּא עֲלֵמָא.
 מָאן טַעֲמָא בְּגִין דְּאָמַר (שופטים ט"ז) תַּמּוֹת נַפְשֵׁי
 עִם פְּלִשְׁתִּים, וּמָסַר חוּלְקֵיהּ בְּחוּלְקָא דְּפְלִשְׁתָּאן,
 דִּימּוֹת נַפְשֵׁיהּ עִמָּהוֹן בְּהֵוּא עֲלֵמָא. כִּף (דף קכ"ז ע"ב) הוּוּ
 מְכַרְזֵי עַל נְזִירָא, לֵךְ לֵךְ אֲמַרִין נְזִירָא, סְחֹר סְחֹר,
 לְבַרְמָא לָא תִקְרַב. וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא.

לִיּוֹאֵי מַה כְּתִיב בְּהוּ, (במדבר ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם
 לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חַטָּאת וְהִעֲבִירוּ
 תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם. בֵּינָן דְּעַבְרֵי שְׁעָרָא, וְעַבְדֵי כּוֹלֵי
 הָאֵי, בְּדִין אֲקָרֵי לִיּוֹאֵי טָהוֹר, וְלֹא קָדוֹשׁ. אֲבָל הָאֵי
 נְזִיר בְּגִין דְּאֵתְפָּרֵשׁ מֵהָאֵי סְטָרָא, אֲקָרֵי קָדוֹשׁ וְלֹא
 טָהוֹר. בְּגִין כִּף כְּתִיב, כָּל יְמֵי נְדָר נְזִירוֹ וְגו' אֲשֶׁר
 יִזִּיר לֵי קָדוֹשׁ יִהְיֶה וְגו'.

לשון הקודש

פְּרֻשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

לְיוֹאֵי, מַה כְּתוּב בְּהֵם? (במדבר ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה
 לָהֶם לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חַטָּאת וְהִעֲבִירוּ
 תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם. בֵּינָן שְׁהִעֲבִירוּ שְׁעַר וְעִשּׂוּ
 כָּל זֶה, אִזְּ נִקְרְאִים הַלְיוֹם טָהוֹר, וְלֹא קָדוֹשׁ.
 אֲבָל נְזִיר הַזֶּה, מְשׁוּם שְׁנִפְרָד מֵצַד זֶה, נִקְרָא
 קָדוֹשׁ, וְלֹא טָהוֹר. בְּגִלְל כִּף כְּתוּב, כָּל יְמֵי
 נְדָר נְזִירוֹ וְגו' אֲשֶׁר יִזִּיר לָהּ קָדֹשׁ יִהְיֶה וְגו'.

בְּבַת אֵל נִכְר, וְעוֹב מְקוּמוֹ שְׂרָאוּי לְאוֹתָהּ
 קְדָשָׁה, וְלִכֵּן נַעֲנֵשׁ.

וְיֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר, שְׂאוֹן לֹא חֵלֵק בְּאוֹתוֹ עוֹלָם.
 מַה הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׂאוֹמֵר (שופטים טז) תַּמּוֹת
 נַפְשֵׁי עִם פְּלִשְׁתִּים, וּמָסַר חֵלְקוֹ בְּחֵלֵק
 פְּלִשְׁתִּים, שְׁתַּמּוֹת נַפְשׁוֹ אֲתָם בְּעוֹלָם הַהוּא.
 כִּף הָיוּ מְכַרְזִים עַל הַנְּזִיר: לֵךְ לֵךְ, אוּמְרִים
 לְנְזִיר, סְבִיב סְבִיב, וְלִכְרָם אֵל תִּקְרַב. וְהָרֵי

גִּדְל פֶּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ, מִשׁוּם הָא דְכָתִיב, (דניאל ז)
 וּשְׁעַר רֵאשׁוֹ בְּעַמֵּר נָקִי, דְּבַהֲאֵי דְמִי
 לְגִזְוֵנָא דְלַעֲיָלָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר רַב, בְּשַׁעְרֵי
 מִמְּשׁ נִדְרָע אֶשְׁתְּמוּדַע דְּאִיהוּ קְדִישָׁא, דְּכָתִיב, (שיר השירים ה)
 קִנְצוֹתַי תִּלְתְּלִים.

תָּאֲנִי רַבִּי שְׂמַעוֹן, אֲלִמְלָא יַדְעֵי בְּנֵי נְשָׂא, מָאִי
 קְאָמְרִי בְּהֵאֵי שְׁעָרָא, וּבְרָזָא דִּילִיָּה, (ס"א בְּהֵי
 שְׁעָרֵי וּבְהֵי מִלִּין) בְּמָה דְּאִיהוּ בְּרָזָא דְרִזִּין, אֶשְׁתְּמוּדַעֵן
 לְמֵאֲרִיָּהוֹן, בְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה. עַד כָּאֵן רַזִּי דְּאֲוֲרִיָּתָא,
 מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה בְּתַרִּי (נ"א סְתָרִי) תוֹרָה, (ישעיה כג) סְחָרָה
 וְאַתְנַנְהָ קִדְשׁ לִי.

אמר אברהם המגיה להסיר מכשול מדרך המעינים אשר לא הופיע עליהם עדין אור בקבלה השומע ישמע והמבין יבין כי כל המלות אשר הביא האלהי רשב"י בזה הספר הקדוש כגון מצחא דגולגלתא, שערי דרישא, חללי דמוחא, חוטמא דעתיקא, אודנין, ידן, ורגלין וזולתם מהכלים הגשמיים ותארים אחרים שתאר בהם ה' ית' ובפרט באדרא קדישא רבא ובאדרא קדישא זוטא כי באלו השני מקומות רבו התארים הללו, הלא המה מורים מדות וספירות וענינים פנמיים שכליים וכל האברים שבנו החכמים הללו הם לדמיון וסימנים לדברים לא לשום סתומים ונעלמים דבר גשמי וחמרי חלילה וחס כי אין דמיון בינו ית' וביננו בשום צד מהצדדים וכל שכן מצד העצם והתבנית ה' יצילנו משגיאות. אכ"ר.

לשון הקודש

אומרים בשער הזה ובסודו (באלו השערות ובאלו הדברים) כמו שהוא בסוד הסודות, יודעו לרבונם בהכמה עליונה. עד כאן סודות התורה. מכאן והלאה בתרי (סתרי) תורה, (ישעיה כג) סחרה ואתננה קדש לה.

גִּדְל פֶּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ, מִשׁוּם זֶה שְׁכָתוּב (דניאל ז)
 וּשְׁעַר רֵאשׁוֹ בְּעַמֵּר נָקִי, שְׁבֻזָּה דוֹמָה לְגִזְוֵן
 הָעֲלִיזוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר רַב, בְּשַׁעְרֵי
 מִמְּשׁ נִדְרָע שְׁהוּא קְדוּשָׁא, שְׁכָתוּב (שיר השירים ה)
 קִנְצוֹתַי תִּלְתְּלִים.

שְׁנָה רַבִּי שְׂמַעוֹן, אֲלִמְלָא יַדְעוּ בְּנֵי אָדָם מָה

האדרא רבא קדישא

תְּנִיָּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחִבְרִיָּא, עַד אֵימַת נִיְתִיב
 בְּקִיָּמָא דְחַד סַמְכָא. כְּתִיב (תהלים קיט) עֵת
 לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרַתְךָ. יוֹמִין זְעִירִין, וּמְאִרֵי דְחוּבָא
 דְּחִיק. כְּרוּזָא קְאִרֵי כָּל יוֹמָא, וּמְחַצְדֵי חֶקְלָא זְעִירִין
 אֵינּוּן. וְאֵינְהוּ בְּשׁוּלֵי פְרָמָא. לָא אֲשַׁנְחֵן, וְלֹא יַדְעִין.
 לָאן אַתְרֵן אֲזִלִין כְּמָה דִּיאֵוֹת. אֶתְפַּנְשׁוּ חִבְרִיָּא לְבִי
 אֲדָרָא, מְלוּבְשֵׁין שְׂרָיִין סִיפֵי וְרוּמְחֵי בִידִיכוּן, אֲזַדְרָזוּ
 בְּתַקּוּנֵיכוּן. בְּעֵיטָא, בְּחַכְמָתָא. בְּסוּכְלָתָנוּ. בְּדַעְתָּא.
 בְּחִיזוּ. בִּידִין. בְּרַגְלִין (נ"א בְּחִילָא דִּידִין וּרְגִלִין). אֲמַלְכוּ עַלִיכוּן
 לְמַאן (ס"א לְמַלְכָּא) דְּבַרְשׁוּתִיהָ חֵי וּמוֹתָא. לְמַגְזֵר מַלְיָן
 דְּקִשׁוּט. מַלְיָן דְּקִדְיֵשִׁי עַלְיוֹנִין צִיְתֵי לְהוּ, וְחֻדְאֵן
 לְמִשְׁמַע לְהוּ, וְלְמַנְדַּע לְהוּ.

יְתִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה, וְאָמַר וְוִי אֵי גְלִינָא, וְוִי אֵי
 לָא גְלִינָא. חִבְרִיָּא דְּהִתָּה תַפְּן אֲשַׁתִּיקוּ. קָם

לשון הקודש

האדרא רבא קדישא

לְבֵית הָאֲדָרָא, לְבוּשִׁים שְׂרָיִין סִיף, וְרַמְחִים
 בִּידִיכֵם! הַזְדָּרוּ בְּתַקּוּנֵיכֵם, בְּעֵצָה,
 בְּחַכְמָה, בְּשִׁכְלָא, בְּדַעַת, בְּמַרְאָה, בִּידֵיכֵם,
 בְּרַגְלֵיכֵם. הַמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם לְמִי שְׂבַרְשׁוּתוֹ
 חַיִּים וּמוֹת, לְגֹזֵר דְּבִרֵי אֲמָת, דְּבָרִים
 שְׂקִדּוּשִׁים עַלְיוֹנִים מְקַשְׁבִּים לְהֵם וּשְׂמַחִים
 לְשַׁמְעֵם וְלַדַּעַת אוֹתָם.

יֵשֵׁב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה וְאָמַר, אוֹי אִם אֲנִלְהוּ!

לְמַדְנֵנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחִבְרִים, עַד
 מְתִי נִשְׁבַּ בְּקִיּוּם עַמּוּד אַחַד? כְּתוּב (תהלים
 קיט) עֵת לַעֲשׂוֹת לְה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ. הַיָּמִים
 קְטַנִּים, וּבְעֵלֵי הַחֹב דוּחֵק. הַכְּרוּז קוּרָא כָּל
 יוֹם, וְקוּצְרֵי הַשָּׂדֶה קְטַנִּים הֵם, וְהֵם בְּשׁוּלֵי
 הַפְּרָם, לֹא מְשַׁנְחִים וְלֹא יוֹדְעִים לְאִיזָה
 מְקוּם הוֹלְכִים כְּרָאוּי. הַתְּפַנְסוּ הַחִבְרִים

רַבִּי אֲבָא וְאָמַר לֵיהּ, אֵי נִיתָא קַמִּיהּ דְּמִר לְגַלְתָּהּ,
 הָא בְּתִיב (תהלים כה) סוּד יֵי לִירְאִיו, וְהָא חֲבַרְיָא אֵלִין
 דְּחֵלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אִינוּן, וּכְבֵר עָאלוּ בְּאֲדָרָא
 דְּרַבִּי מִשְׁפָּנָא, מִנְהוֹן עָאלוּ, מִנְהוֹן נִפְקוּ.

תָּאנָא, אֲתַמְנוּ חֲבַרְיָא קַמִּיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאֲשַׁתְּכַחוּ, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ. וְרַבִּי אֲבָא.
 וְרַבִּי יְהוּדָה. וְרַבִּי יוֹסִי בֶר יַעֲקֹב. וְרַבִּי יַצְחָק. וְרַבִּי
 חֲזַקְיָה בֶר רַב. וְרַבִּי חֲזִיָּא. וְרַבִּי יוֹסִי. וְרַבִּי יִיסָא.
 יְדִין יַהֲבוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאַצְבָּעוֹן זָקֵפוּ לְעֵילָא.
 וְעָאלוּ בְּחֻקְלָא בִּינֵי אֵילָנֵי וַיִּתְּבוּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וַצִּילֵי צְלוֹתֶיהָ, יָתִיב בְּגִנוּיָיהוּ וְאָמַר, כָּל חַד יִשְׁוֵי
 יְדָיו בְּתוֹקְפוּי. שׁוּוּ יְדֵיהוּ, וְנָסִיב לֹון פֶּתַח וְאָמַר
 (דברים כז) אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה מַעֲשֵׂה
 יְדֵי חֲרָשׁ (דף קנ"ח ע"א) וְשָׁם בִּפְתָר וְעָנִי (ס"א כָּל הָעָם) בְּלָם
 וְאָמְרוּ אָמֵן.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

יהודה, ורבי יוסי בר יעקב, ורבי יצחק, ורבי
 חזקיה בר רב, ורבי חזיה, ורבי יוסי, ורבי
 ייסא. ידים נתנו לרבי שמעון, ואצבעות זקפו
 למעלה, ונכנסו בשדה בין העצים וישבו. קם
 רבי שמעון והתפלל תפלתו, וישב בתוכם
 ואמר, כל אחד ישים ידו בחוקו. שמו ידיהם,
 ולקח אותם. פתח ואמר, (דברים כז) ארוּר הָאִישׁ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה [וגו'] מַעֲשֵׂה יְדֵי

אוי אם לא אנגלה! החברים שהיו שם שתקו.
 עמד רבי אמר ואמר לו, אם נוח לפני מר
 לגלות, הרי כתוב (שם כה) סוּד ה' לִירְאִיו, והרי
 חברים אלו הם יראי הקדוש ברוך הוא,
 וכבר נכנסו באדרת בית המשכן, מהם
 נכנסו, מהם יצאו.

שמעון, נמנו החברים לפני רבי שמעון,
 ונמצאו רבי אלעזר בנו, ורבי אבא, ורבי

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים קיט) עַת לַעֲשׂוֹת לִי,
 אֲמַאי עַת לַעֲשׂוֹת לִי. מִשּׁוֹם דְּהִפְרוּ תוֹרַתְךָ.
 מָאִי הִפְרוּ תוֹרַתְךָ, תוֹרָה דְלַעֲיָלָא. דְּאִיְהִי מִתְבַּטְּלָא
 אִי לָא יתְעַבִּיד בְּתַקּוּנֵי (כ"א שְׂמָא) דָּא. וְלַעֲתִיק יוֹמִין
 אֲתַמַּר. בְּתִיב (דברים לג) אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ. וּכְתִיב,
 (שמות טו) מִי כְמוֹךְ בָּאֱלִים יְיָ.

קָרָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אוֹתְבִיָּה קַמִּיָּה, וְלְרַבִּי אַבָּא
 מִסְטָרָא אַחְרָא, וְאָמַר אֲנִן כִּלְלָא דְכוּלָּא. עַד
 הִשְׁתָּא אֲתַתְקֵנוּ קַיְיִמִין. אֲשֶׁתִּיקוּ, שְׁמַעִי קָלָא,
 וְאַרְבּוּבַתָּן דָּא לְדָא נְקִשָּׁן. מָאִי קָלָא. קָלָא דְכְנוּפִיָּא
 עֲלָאָה דְמִתְבַּנְּפִי.

חֲדַי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (חבקוק ג) יְיָ שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ
 יִרְאֵתִי. (אמר) הָתָם יְאוּת הָזָה לְמַהֲוִי דְחִיל. אֲנִן
 בְּחַבִּיבוּתָא תְלִיָּא מְלִתָּא, וּכְתִיב, (דברים ו) וְאַהֲבַת אֶת
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וּכְתִיב (דברים ז) מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם, וּכְתִיב (מלאכי
 א) אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם וְגו'.

לשון הקודש

קָרָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנו, הוֹשִׁיבוּ לְפָנָיו, וְלְרַבִּי
 אַבָּא מִצַּד אַחַר, וְאָמַר, אֲנִן כִּלְלָא הַכֵּל. עַד
 עֲבָשׁוּ הַתְתַּקְּנוּ הָעוֹמְדִים. שְׁתַּקּוּ. שְׁמַעוּ קוּל,
 וְאַרְבּוּבַתֵּיהֶם נְקִשׁוּ זֶה לְזֶה. אִיזָה קוּל? קוּל
 שֶׁל בְּנֵי הָהָר הַעֲלִיּוֹנָה שְׁמִתְבַּנְּסִים.

שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (חבקוק א) ה' שְׁמַעְתִּי
 שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי. שֶׁם רָאוּ לְהִיּוֹת יִרְא. אֲנִן

הָרִשׁ וְשֶׁם בְּסִתְרָא וְעָנוּ כָּל הָעָם וְאָמְרוּ אֲמִן.
 פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עַת לַעֲשׂוֹת לְהַ, מְדוּעַ עַת לַעֲשׂוֹת לְהַ? מִשּׁוֹם הִפְרוּ תוֹרַתְךָ.
 מַה זֶה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ? תוֹרָה שְׁלַמְעֵלָה שְׁהִיא
 מִתְבַּטְּלָת אִם לָא יַעֲשֶׂה בְּתַקּוּנֵי זֶה. וְלַעֲתִיק
 הַיָּמִים נְאֻמַּר. כְּתוּב (דברים לג) אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל
 מִי כְמוֹךְ, וּכְתוּב (שמות טו) מִי כְמוֹךְ בָּאֱלִים ה'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (משלי יא) הוֹלֵךְ רַכִּיל מִגְלָה
 סוּד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר. הוֹלֵךְ רַכִּיל, הַאי
 קָרָא קִשְׂיָא, (כַּיּוֹן דְּאִתְמַר רַכִּיל אֲמַאי הוֹלֵךְ) אִישׁ רַכִּיל מִיבְעִי
 לִיה לְמִימַר, מָאן הוֹלֵךְ. אֶלָּא מָאן דְּלֹא אֶתְיִישֵׁב
 בְּרוּחִיה, וְלֹא הָוִי מְהִימָנָא, הֵהוּא מְלָה דְשָׁמַע, אָזִיל
 בְּגִנּוּיָה בְּחִיזְרָא בְּמִיָּא, עַד דְּרַמִּי לִיה לְבַר. מָאִי
 טַעְמָא. מְשׁוּם דְלִית רוּחִיה רוּחָא דְקִיּוּמָא. אֲבָל מָאן
 דְּרוּחִיה רוּחָא דְקִיּוּמָא, בֵּיה כְּתִיב, וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה
 דָּבָר. וְנֶאֱמַן רוּחַ, קִיּוּמָא דְרוּחָא. (כְּמוֹ יִשְׁעִיה כ"ב) וְתַקְעֵתִיו יְתֵד
 בְּמָקוֹם נֶאֱמַן) בְּרוּחָא (נ"א בְּרִזָּא) תְּלִיָּא מְלִתָּא. וְכְתִיב, (קהלת ה)
 אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לִחְטִיא אֶת בְּשָׂרְךָ.

וְלִית עֲלֵמָא מִתְקִיּוּמָא אֶלָּא בְּרִזָּא. וְכִי אִי בְּמִלִּי
 עֲלֵמָא אֲעֻטְרִיד רִזָּא. בְּמִלּוֹן רִזּוֹן דְּרִזְיָא
 דְּעֵתִיק יוּמִין, דְּלֹא אֶתְמַסְרָאן אֶפִּילוּ לְמַלְאָכִין עֲלָאִין

לשון הקודש

שְׂאִין רוּחוֹ רוּחַ שָׁל עֲמִידָה. אֲבָל מִי שְׂרוּחוֹ
 רוּחַ עֲמִידָה, כְּתוּב בּוֹ וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר.
 וְנֶאֱמַן רוּחַ, קִיּוּם הַרוּחַ. (כְּמוֹ וְתַקְעֵתִיו יְתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמַן)
 בְּרוּחַ (בסוד) הַדָּבָר תְּלוּי. וְכְתוּב (קהלת ה) אֵל תִּתֵּן
 אֶת פִּיךָ לִחְטִיא אֶת בְּשָׂרְךָ.

וְאִין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בְּסוּד. וְכִי אִם
 בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם צְרִיךְ סוּד – בְּדַבְרִים סוּדִיִּים
 שֶׁל סוּדוּת עֵתִיק הַיָּמִים שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ אֶפְלוּ
 לְמַלְאָכִים עֲלִיּוֹנִים עַל אַחַת כְּמֹה וְכְמֹה. אָמַר

בְּחִיבּוֹת תְּלוּי הַדָּבָר, שְׂכָתוּב (דברים ו)
 וְאֶהְבֵּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכְתוּב (שם ו) מֵאֲהַבֵּת
 ה' אֶתְכֶם, וְכְתוּב (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם וְגו'.
 רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (משלי יא) הוֹלֵךְ רַכִּיל
 מִגְלָה סוּד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר. הוֹלֵךְ רַכִּיל,
 פְּסוּק זֶה קִשְׂיָה, אִישׁ רַכִּיל הֵיךָ לוֹ לֹמַר, מַה
 זֶה הוֹלֵךְ? אֶלָּא מִי שֶׁלֹּא הִתְיַשֵּׁב בְּרוּחוֹ וְאִינוּ
 נֶאֱמַן, אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁשָּׁמַע הוֹלֵךְ בְּתוֹכוֹ בְּקִנְיָה
 בְּמִים עַד שְׁמוּצִיאוֹ הַחוּצָה. מַה הַטַּעַם? מְשׁוּם

עַל אֶתְּת פִּמָּה וְכִמָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְשִׁמְיָא לָא
 אִימָא דִּי צִיתוֹן (כ"א דִּי צִיתוֹן), לְאַרְעָא לָא אִימָא דִּתְשַׁמַּע,
 דִּהָא אָנָן קִיּוּמֵי עַלְמִין. תִּנְא רַוִּי דְרַזִּין, כִּד פִּתַּח רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בְּרַוִּי דְרַזִּין, אֲזִידַעוּע אֶתְרָא, וְחִבְרִין אֶתְחַלְחִלוּ.

גַּלְי בְּרֻזָּא וּפְתַח וְאָמַר, כְּתִיב (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים
 אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ וְגו'.
 זְבִאִין אֶתוֹן צְדִיקָיָא, דְּאֶתְגַּלִּי לְכוּן רַוִּי דְרַזִּין
 דְּאֲזַרְיִתָּא, דִּלָּא אֶתְגַּלְיִין לְקַדְיִשֵׁי עַלְיוּזִין, מָאן יִשְׁגַּח
 בְּהָאִי, וּמָאן יִזְבַּח בְּהָאִי, דִּהוּא סְחֵדוּתָא עַל

מִתְיַמְנֻתָּא (דְּמִתְיַמְנֻתָּא) (דְּנִחִיר לְמֵאֲתָאן וְשִׁבְעִין עַלְמִין וּמְנִיחָה נְחִיר אֲזַרְחָא
 דְּנִחִירִין בִּיהַ צְדִיקָיָא לְעַלְמָא דְּאֶתִי. הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (מְשַׁלִּי ד) וְאַרְחָ צְדִיקִים פְּאֹר נְגַה
 חוֹלְדָּ וְאֹר עַד נְכוּן הַיּוֹם. מִן הַהוּא אֲרַחָא מִתְפַּרְשֵׁן לְשִׁית מֵאָה וּתְלִיסַר אֲזַרְחִיחַ דְּפִלְג
 בְּזַעִיר אֲנִפִּין דְּכְתִיב (תהלים כ"ה) כָּל אֲרַחֹת יְיָ חֶסֶד וְאֶמֶת לְנוֹצְרֵי בְּרִיתוֹ וְגו')
 דְּכִלָּא. עֲלוּתָא בְּרַעְוָא יְהֵא, דִּלָּא יִתְחַשֵּׁב לְחוּבָא
 לְגַלְיָא דָּא.

וּמָה יִימְרוֹן חִבְרָיָא, דִּהָא קָרָא קִשְׂיָא הוּא, דִּהָא
 לָא הָוָה לִיָּה לְמִכְתָּב הָבִי, דִּהָא חֲזִינָן כִּמָּה
 מְלָכִים חֲזוּ, עַד דִּלָּא יִיתוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַד לָא יְהֵא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְשָׁמִים לָא אִמַר שְׁיִקְשִׁיבוּ, שְׁמַעוֹן בְּסוּדֵי הַסּוּדוֹת, הַיּוֹדַעוּע הַמְּקוּם,
 לְאֶרֶץ לָא אִמַר שְׁתְּשַׁמַּע, שְׁהַרִי אָנָן קִיּוּמֵי
 הַעוֹלָמוֹת. לְמַדְנֵנו סוּדֵי הַסּוּדוֹת. כְּשִׁפְתַּח רַבִּי

מִלְכָּא לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל וּמַה אֶתְחַזֵּי הָכָא, וּבְדָא אֶתְעָרוּ
חֲבַרְיָא. אֵלָא רָזָא דְרִזִּין הוּא, דְּלֹא יַכְלִין בְּנֵי נְשֵׂא
לְמַנְדַּע וּלְאַשְׁתְּמוּדַע וּלְמַרְחֵשׁ פְּדַעְתִּיהוּ בְּהַאי.

תָּאנָא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן, טְמִירָא דְטְמִירִין, עַד לָא
זְמִין תְּקוּנֹנִי (דְּמִלְכָּא), וְעֲטוּרֵי עֲטוּרִין, שִׁירוּתָא
וּסְיוּמָא לָא הָהּ. וְהָהּ מִגְּלִיף וּמִשְׁעַר בֵּיתָהּ. וּפְרִים
קָמִיהָ חַד פְּרָסָא, וּבָהּ גְּלִיף וְשִׁיעַר מִלְּפִין.

וְתִקּוּנֹנִי לָא אֶתְקִימוּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְאֵלֶּה
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנַי
מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל. מִלְכָּא קְדַמָּאָה, לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל
קְדַמָּאָה. וּכְלָהּוּ דְגְּלִיפּוּ (וְלֹא אֶתְקִימוּ) בְּשִׁמְחָה אֶתְקִרוּן.
וְלֹא אֶתְקִימוּ, עַד דְּאֵנַח לָהּ, וְאַעֲנַע לָהּ, וּלְבַתֵּר
זְמַנָּא הוּא אֶסְתַּלַּק (נ"א הָהּ מִסְתַּבֵּל) בְּתַהוּא פְּרָסָא,
וְאֶתְתַּקֵּן בְּתִקּוּנֹנִי.

וְתָאנָא, פֶּד סְלִיק בְּרַעוּתָא, לְמַבְרֵי אוּרִייתָא טְמִירָא
תִּירֵי אֶלְפֵי שְׁנִין, וְאַפְקָה, מִיַּד אֲמָרָה קָמִיהָ,
מָאן דְּבָעֵי לְאַתְקִנָּא וּלְמַעַבְדַּי, יִתְקֵן בְּקַדְמִיתָא תְּקוּנֹנִי.

תָּאנָא בְּעֲנִיעוּתָא דְסִפְרָא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן, סְתָרָא
דְּסְתָרִין טְמִיר דְּטְמִירִין, אֶתְתַּקֵּן (דף קכ"ח ע"ב)

וְאַזְדַּמֵּן, (כְּלוּמַר אֶשְׁתַּבַּח, וְלֹא אֶשְׁתַּבַּח מִמֶּשֶׁ, אֲבָל אֶתְתַּקֵּן וְלֹא דִידַע לִיהּ מִשׁוּם